

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2016. gada 30. jūnijā *

Apelācija — Atbalsts, ko Beļģijas iestādes piešķir transmisīvās sūkļveida encefalopātijas skrīninga testu liellopiem finansēšanai — Selektīva priekšrocība — Lēmums, ar kuru šis atbalsts atzīts par daļēji nesaderīgu ar iekšējo tirgu

Lieta C-270/15 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2015. gada 4. jūnijā iesniedza

Beļģijas Karaliste, ko pārstāv *C. Pochet* un *J.-C. Halleux*, pārstāvji, kuriem palīdz *L. Van den Hende*, *advocaat*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *S. Noë* un *H. van Vliet*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *A. Arabadžijevs* [*A. Arabadžiev*], tiesneši *Ž. K. Bonišo* [*J.-C. Bonichot*] (referents) un *J. Regans* [*E. Regan*],

ģenerālvokāts *M. Bobeks* [*M. Bobek*],

sekretārs *A. Kalots Eskobars* [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2016. gada 21. aprīļa tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību Beļģijas Karaliste lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 25. marta spriedumu Beļģija/Komisija (T-538/11, EU:T:2015:188; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru tā noraidīja Beļģijas Karalistes prasību daļēji atcelt Komisijas 2011. gada 27. jūlija

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

Lēmumu 2011/678/ES par valsts atbalstu transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) skrīninga liellopiem finansēšanai, kuru īstenojusi Beļģija (valsts atbalsts C 44/08 (ex NN 45/04)) (OV 2011, L 274, 36. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Tiesiskais regulējums

Regula (EK) Nr. 999/2001

- 2 Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regula (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV 2001, L 147, 1. lpp.), tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu.
- 3 Saskaņā ar šīs regulas preambulas otro apsvērumu tajā ir paredzēti īpaši noteikumi dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (turpmāk tekstā – “TSE”), tajā skaitā govju sūkļveida encefalopātijas (turpmāk tekstā – “GSE”), profilaksei, kontrolei un apkarošanai, ņemot vērā, cik lielā mērā tās apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību.
- 4 Regulas Nr. 999/2001 6. panta “Uzraudzības sistēma” 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

“Katra dalībvalsts īsteno ikgadēju GSE un skrepi slimības uzraudzības programmu saskaņā ar III pielikuma A nodaļu. Minētā programma ietver skrīninga procedūru, kurā izmanto ātrās noteikšanas testus.”
- 5 Regulas Nr. 999/2001 III pielikuma A nodaļas I daļā ir noteikti govju GSE uzraudzības programmai piemērojami minimālie nosacījumi. Tajā it īpaši ir paredzēta atsevišķu liellopu, kas vecāki par 30 mēnešiem, tai skaitā tādu dzīvnieku, kas nokauti parastā veidā lietošanai pārtikā, apakšgrupu atlase šīs programmas mērķiem.
- 6 Turklāt Regulas Nr. 999/2001 III pielikuma A nodaļas IV daļā ir noteikts:

“Dalībvalstis nodrošina to, ka pārtikā, dzīvnieku barībā un mēslošanas līdzekļos neizmanto nevienu to dzīvnieku ķermeņa daļu, kas atlasīti paraugiem saskaņā ar šo pielikumu, kamēr nesaņem negatīvu rezultātu no laboratorijas.”
- 7 Ar Komisijas 2001. gada 22. jūnija Regulu (EK) Nr. 1248/2001, ar ko groza III, X un XI pielikumu Regulai Nr. 999/2001 (OV 2001, L 173, 12. lpp.), sākot no 2001. gada 1. jūlija pienākums veikt GSE skrīningu, izmantojot ātrās noteikšanas testu, tika attiecināts uz visiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem un kas nokauti ārkārtas kaušanā.
- 8 Ar Komisijas 2002. gada 21. augusta Regulu (EK) Nr. 1494/2002, ar ko groza III, VII un XI pielikumu Regulai Nr. 999/2001 (OV 2002, L 225, 3. lpp.), šis pats pienākums tika attiecināts uz liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem un kas nokauti citu iemeslu dēļ, nevis lietošanai pārtikā.

TSE pamatnostādnes

- 9 Eiropas Kopienų Komisija 2002. gadā pieņēma Kopienų pamatnostādnes par valsts atbalstu saistībā ar TSE testiem, atrastiem beigtiem dzīvniekiem un kautuvju atkritumiem (OV 2002, C 324, 2. lpp.; turpmāk tekstā – “TSE pamatnostādnes”).

- 10 TSE pamatnostādņu 12. punktā ir precizēts, ka tās attiecas uz “to valsts atbalstu nolūkā segt izmaksas, ko radījusi TSE [skrīninga] testu veikšana atrastiem beigtiem dzīvniekiem un kautuvju atkritumiem, kas piešķirts uzņēmējiem, kuri strādā dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu, kuriem ir piemērojams Līguma I pielikums, ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības nozarē”. [Neoficiāls tulkojums]
- 11 Runājot konkrētāk par TSE skrīninga testiem, TSE pamatnostādņu 23.–25. punktā ir noteikts:
- “23. Lai veicinātu tādu pasākumu īstenošanu, kuru mērķis ir cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzība, Komisija ir nolēmusi arī turpmāk atļaut valsts atbalstu, ar kuru tiek segti līdz pat 100 % no TSE [skrīninga] testēšanas izmaksām, piemērojot lauksaimniecības pamatnostādņu 11.4. punktā norādītos principus.
24. [...] sākot no 2003. gada 1. janvāra, ciktāl tas attiecas uz obligātu GSE pārbaudi liellopiem, kuri nokauti cilvēku uzturam, kopējais tiešais un netiešais atbalsts, ietverot Kopienas maksājumus, nedrīkst pārsniegt EUR 40 par testu. Testēšanas pienākums var balstīties uz Kopienas vai valsts tiesību aktiem. Šī summa attiecas uz kopējām testēšanas izmaksām, ietverot: testu komplektu, paraugu ņemšanu, transportēšanu, testēšanu, uzglabāšanu un iznīcināšanu. Šo summu nākotnē var samazināt, ja samazināsies testēšanas izmaksas.
25. Valsts atbalsts TSE [skrīninga] testēšanas izmaksu segšanai tiek izmaksāts uzņēmējam, kura teritorijā ir jāņem paraugi testēšanas nolūkiem. Tomēr, lai atvieglotu šāda atbalsta pārvaldi, atbalstu var izmaksāt laboratorijai – ar noteikumu, ka tā var pierādīt, ka visa valsts atbalsta summa ir pārskaitīta uzņēmējam. Katrā ziņā valsts atbalstam, ko tieši vai netieši ir saņēmis uzņēmējs, kura teritorijā ir jāņem paraugi testēšanas nolūkiem, ir jāatspoguļojas attiecīgi zemākās cenās, ko prasa minētais uzņēmējs.”
- 12 Runājot par tādu valsts atbalstu nolūkā segt izmaksas, ko radījusi TSE un GSE skrīninga testu veikšana, kas līdz 2003. gada 1. janvārim ticis piešķirts nelikumīgi, TSE pamatnostādņu 45. punktā ir paredzēts, ka Komisija tā saderību izvērtē atbilstoši Kopienas pamatnostādņu par valsts atbalstu lauksaimniecības nozarē (OV 2000, C 28, 2. lpp.) 11.4. punktam un Komisijas praksei kopš 2001. gada piekrist šādam atbalstam, kas var sasniegt līdz pat 100 %.

Tiesvedības priekšvēsture

- 13 Tiesvedības priekšvēsture ir izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 11.–39. punktā. Apelācijas mērķiem tos var rezumēt šādi.
- 14 Apstrīdētajā lēmumā Komisija uzskatīja, ka Beļģijas sistēma obligāto TSE skrīninga testu finansēšanai, izmantojot valsts resursus laikposmā no 2001. līdz 2005. gadam, atbilst četriem kumulatīvajiem nosacījumiem valsts atbalsta esamībai LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Tā secināja, ka šis atbalsts ir bijis prettiesisks laikposmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam, jo tas tika piešķirts, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu.
- 15 Komisija turklāt uzskatīja, ka laikposmā no 2003. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam summas, kas pārsniedz EUR 40 par testu, kā tas ir paredzēts pamatnostādņu 24. punktā, ir nesaderīgas ar iekšējo tirgu un ir jāatgūst. Tā uzskatīja, ka attiecībā uz atlikušo aplūkoto laikposmu, proti, no 2001. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim un vēlāk no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 31. decembrim, testu finansēšana no valsts līdzekļiem ir uzskatāma par atbalstu, kas ir saderīgs ar iekšējo tirgu. Visbeidzot pārējie finansēšanas pasākumi, kas tika veikti aplūkotajā laikposmā, netika uzskatīti par atbalstu.

16 Apstrīdētā lēmuma rezolutīvā daļa ir izteikta šādā redakcijā:

“1. pants

1. Pasākumi, kas finansēti, izmantojot atlīdzības, nav uzskatāmi par atbalstu.

2. GSE [skrīninga] testu finansējums, izmantojot valsts līdzekļus, ir uzskatāms par atbalstu, kas saderīgs ar iekšējo tirgu par labu lauksaimniekiem, lopkautuvēm un citām vienībām, kas pārstrādā, apstrādā, pārdod vai tirgo produktus, kuri iegūti no liellopiem un ir pakļauti obligātiem GSE testiem laikposmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2002. gada 31. decembrim un laikposmā no 2004. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 31. decembrim.

3. GSE [skrīninga] testu finansējums, izmantojot valsts līdzekļus laikposmā no 2003. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam, ir uzskatāms par atbalstu, kas ir saderīgs ar iekšējo tirgu, par labu lauksaimniekiem, lopkautuvēm un citām vienībām, kas pārstrādā, apstrādā, pārdod vai tirgo produktus, kuri iegūti no liellopiem un ir pakļauti obligātiem GSE testiem, kas izmaksā mazāk par [EUR] 40 par vienu testu. Summas, kas pārsniedz [EUR] 40 par vienu testu, nav saderīgas ar iekšējo tirgu un ir jāatmaksā, izņemot atbalstu, kas piešķirts konkrētiem projektiem, kuri šā atbalsta piešķiršanas brīdī atbilda visiem nosacījumiem, kas paredzēti piemērojamajā *de minimis* regulā.

4. Beļģija laikposmā no 2001. gada 1. janvāra līdz 2004. gada 30. jūnijam ir nelikumīgi īstenojusi atbalstu GSE [skrīninga] testu īstenošanai, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu.

2. pants

1. Beļģija veic vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu no saņēmējiem 1. panta 3. un 4. punktā minēto nelikumīgo un nesaderīgo atbalstu.

[..]”

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

17 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas Kancelejā iesniegts 2011. gada 10. oktobrī, Beļģijas Karaliste lūdza atcelt apstrīdēto lēmumu, izņemot tā rezolutīvās daļas 1. panta 1. punktu.

18 Savas prasības pamatojumam Beļģijas Karaliste izvirza vienu pamatu, ar kuru apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, jo Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, obligāto GSE skrīninga testu finansēšanu kvalificējot par valsts atbalstu.

19 Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā prasību noraidīja.

Lietas dalībnieku prasījumi

20 Beļģijas Karaliste lūdz Tiesu:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu, kā arī apstrīdēto lēmumu un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

21 Komisija lūdz Tiesu:

- noraidīt apelācijas sūdzību un

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 22 Beļģijas Karaliste savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza divus pamatus.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 23 Ar savu pirmo pamatu Beļģijas Karaliste norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un nav ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu, kas tai ir noteikts saistībā ar selektīvu priekšrocību esamību LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 24 Attiecībā uz jautājumu, vai testu finansēšana ir uzskatāma par priekšrocību, atbrīvojot uzņēmumus no maksas, kas parasti būtu jāsedz no to budžeta, Beļģijas Karaliste norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 76. punktā Vispārējā tiesa kļūdaini uzskatīja, ka šādā maksā ietilpst papildu izmaksas, kas parasti uzņēmumiem ir jāuzņemas to likumā, administratīvos aktos vai līgumos, kas ir paredzēti saimnieciskajai darbībai, noteikto saistību dēļ. Faktiski nevarot tikt pieprasīts, lai to finansiālās sekas vienmēr uzņemtos uzņēmumi. Turklāt, ciktāl šajā gadījumā GSE testu finansēšanas jomā neesot saskaņošanas noteikumu, dalībvalstīm joprojām esot tiesības pašām uzņemties ar to saistīto pārbaužu izmaksas.
- 25 Beļģijas Karaliste arī pārmet, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 81. punktā ir uzskatījusi, ka obligātajos testos noteiktais sabiedrības veselības aizsardzības mērķis, kas bija aplūkots finansējuma priekšmets, nav pietiekams, lai to nekvalificētu kā valsts atbalstu. Šis mērķis esot ticis norādīts tikai tādēļ, lai pamatotu to, ka tam nav ekonomiska rakstura, kas ir būtisks faktors, lai pamatotu to, ka testu izmaksas nebija automātiski jāsedz no uzņēmumu budžeta.
- 26 Turklāt tiek apgalvots, ka pārsūdzētā sprieduma 89. punktā Vispārējā tiesa kļūdaini uzskatīja, ka LESD 107. panta 1. punkta piemērošanai nav būtiska Tiesas judikatūra saistībā ar atsevišķu veterināro pārbaužu finansēšanu, ņemot vērā ar brīvu preču apriti saistītos noteikumus, lai gan, tāpat kā atbalsta jomā, šīs dalībvalstu pārbaudes ietekmē arī iekšējo tirgu.
- 27 Dalībvalsts, kas cēlusi prasību, uzskata, ka Vispārējā tiesa, noraidot tās argumentu, saskaņā ar kuru obligātos GSE skrīninga testus, ja tie ir saistīti ar valsts varas prerogatīvu īstenošanu un tiem nav ekonomiska rakstura, var segt valsts, nevarēja tikai apstiprināt, ka attiecīgie komersanti paši neīsteno valsts varas prerogatīvas.
- 28 Vēl arī tiek norādīts, ka Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, nevarēja sava sprieduma 67. punktā noraidīt kā neefektīvu argumentu, saskaņā ar kuru Savienības likumdevējs nav saskaņojis GSE skrīninga testu finansēšanas nosacījumus, pretēji tam, kā tas to ir darījis attiecībā uz pārbaudēm citās jomās, kas attiecas uz pārtikas drošību, lai gan šim apstāklim ir būtiska nozīme, izvērtējot, vai šādas nodevas parasti ir vai nav jāsedz uzņēmumiem.
- 29 Visbeidzot Beļģijas Karaliste, pirmajā instancē norādījusi, ka GSE skrīninga testu finansējums, ko nodrošinājusi valsts iestāde, vienmēr ir bijis mazāks par šo tekstu faktiskajam izmaksām un ka šī “pārmērīgas kompensācijas” neesamība tādējādi neļāva atzīt ekonomisku priekšrocību esamību, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini uzskatījusi, ka šis arguments atšķiras no ar šo priekšrocību saistītā pamata, un, lai to noraidītu kā nepieņemamu, pārsūdzētā sprieduma 133. punktā likusi saprast, ka tas nav ticis pienācīgi izskaidrots.

30 Komisija lūdz visus šos argumentus noraidīt.

Tiesas vērtējums

- 31 Pasludinot spriedumu šajā apelācijas lietā, ir jāatgādina, ka, lai valsts pasākums varētu tikt kvalificēts par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, tam jābūt saistītam ar valsts iejaukšanos vai valsts līdzekļu izmantošanu, šim iejaukšanās gadījumam jābūt tādām, kas var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, tam jābūt tādām, ar ko tiek radīta selektīva priekšrocība tā saņēmējam, un tam jābūt tādām, ar ko tiek izkropļota konkurence vai tiek radīti draudi to izkropļot (skat. spriedumu, 2010. gada 2. septembris, Komisija/*Deutsche Post*, C-399/08 P, EU:C:2010:481, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Šajā lietā tiek apstrīdēta tikai trešā nosacījuma, atbilstoši kuram attiecīgajam pasākumam, lai to kvalificētu kā atbalstu, ir jārada selektīva priekšrocība tā saņēmējam, interpretācija un piemērošana.
- 33 Ar savu pirmo pamatu Beļģijas Karaliste apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā noraidīja tās argumentus, saskaņā ar kuriem GSE skrīninga testu finansēšana nav uzskatāma par priekšrocību LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, balstoties uz tiesiski kļūdainiem vai nepietiekami pamatotiem pamatiem.
- 34 Šajā ziņā jāatgādina, ka, tāpat kā to dara Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 72. punktā, par atbalstu tiek uzskatīti visu veidu iejaukšanās pasākumi, ar kuriem var tieši vai netieši tikt atbalstīti atsevišķi uzņēmumi vai radītas tiem tādas ekonomiskās priekšrocības, ko šie saņēmēji uzņēmumi parastos tirgus apstākļos nebūtu varējuši gūt (it īpaši skat. spriedumu, 2015. gada 16. aprīlis, *Trapeza Eurobank Ergasias*, C-690/13, EU:C:2015:235, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 35 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 76. punktā uzskatīja, ka maksās, kas parasti jāsedz no uzņēmuma budžeta, ietilpst papildu izmaksas, kas jāuzņemas uzņēmumiem to likumā, administratīvos aktos vai līgumos, kas ir paredzēti saimnieciskajai darbībai, noteikto saistību dēļ.
- 36 Šajā vērtējumā, kas ir pienācīgi pamatots un ir pilnīgi skaidrs, nav pieļautas nekādas kļūdas tiesību piemērošanā. Faktiski tādas papildu izmaksas, kas izriet no likuma vai administratīvajos aktos paredzētiem pienākumiem, kā tas ir šajā gadījumā, kuri ir paredzēti reglamentētas saimnieciskās darbības īstenošanai, pēc savas iedabas veido izmaksas, kas parasti ir jāsedz uzņēmumiem. Apstāklis, ka šādas saistības rada valsts iestādes, tādējādi pats par sevi neietekmē citu šo pašu iestāžu iejaukšanās rakstura vērtējumu, lai noteiktu, vai tās rada priekšrocības uzņēmumiem ārpus parastiem tirgus apstākļiem.
- 37 Tādējādi Beļģijas Karaliste ir kļūdaini interpretējusi pārsūdzēto spriedumu, apgalvodama, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 76. punktā ir apstiprinājusi, ka katru reizi, kad valsts iestāde nosaka saistības, izmaksas, kas no tām izriet, automātiski ir jāsedz attiecīgajiem uzņēmumiem.
- 38 Tādējādi visi argumenti, kurus Beļģijas Karaliste izvirza šāda tā sauktā apgalvojuma kritikai, ir jānoraida kā neefektīvi. Konkrētāk, maksu, kas parasti ir jāsedz uzņēmumam, kvalifikāciju neietekmē apstākļi, ka šīs izmaksas izriet no valsts varas iejaukšanās, īstenojot tās valsts varas prerogatīvas, vai ka dalībvalstīm esot tiesības segt šīs izmaksas, jo GSE skrīninga testu finansēšanas jomā nepastāv saskaņošana.
- 39 Turklāt un katrā ziņā apstāklis, ka nav veikta nekāda saskaņošana attiecībā uz pasākumu, kas ir noteikti kā obligāti cīņā pret GSE, finansēšanu, neietekmē ekonomisko priekšrocību kvalificēšanu, ko šāds finansējums var radīt. Jāatgādina, kā Vispārējā tiesa to dara pārsūdzētā sprieduma 65. punktā, ka, pat jomās, kurās dalībvalstīm ir kompetence, tām ir jāievēro Savienības tiesības, it īpaši LESD 107. un 108. panta prasības (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 29. marts, *3M Italia*, C-417/10, EU:C:2012:184, 25. un nākamie punkti).

- 40 Turklāt Beļģijas Karaliste nevar pamatoti apgalvot, ka Vispārējā tiesa esot arī pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 81. punktā uzskatot, ka sabiedrības veselības mērķis, kas ir pienākuma veikt GSE skrīninga testus pamatā, nav pietiekams, lai šo testu finansēšanu no valsts līdzekļiem nevarētu kvalificēt kā valsts atbalstu. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka LESD 107. panta 1. punktā nav nodalīti norādīto pasākumu cēloņi vai mērķi, bet tie noteikti atkarībā no to radītās ietekmes (it īpaši skat. spriedumu, 2011. gada 15. novembris, Komisija un Spānija/*Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste, C-106/09 P un C-107/09 P, EU:C:2011:732, 87. punkts).
- 41 Visbeidzot arguments saistībā ar “pārmērīgu kompensāciju” nav efektīvs, ciktāl to katrā ziņā varēja pamatoti norādīt tikai saistībā ar LESD 106. panta 2. punktu. Tādējādi šis arguments, kuru Beļģijas Karaliste norādīja Vispārējā tiesā, tai bija jānoraida, un tai nebija pamata iesniegt iebildumu par to, ka tas ir noraidīts nepieņemamības dēļ.
- 42 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 43 Ar savu otro pamatu Beļģijas Karaliste norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un nav ievērojusi savu pienākumu norādīt pamatojumu saistībā ar atbalsta selektivitātes nosacījumu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 44 Beļģijas Karaliste šajā ziņā uzskata, ka, sava sprieduma 109. un 110. punktā uzskatot, ka liellopu ražotāji, kuriem ir jāveic GSE skrīninga testi, saistībā ar valsts atbalsta kvalifikāciju atradās faktiski un juridiski salīdzināmā situācijā ar citiem saimnieciskās darbības subjektiem, kuriem ir tiesiskajā regulējumā noteikts pienākums veikt pārbaudes, pirms tie var tirgot savus ražojumus, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 45 Vispārējā tiesa neprecizējot, kas ir šie citu nozaru uzņēmumi. Turklāt pastāvot būtiskas atšķirības starp pagaidu testiem, kas tiek veikti, lai izskaustu dzīvnieku slimību, par kādu ir uzskatāma GSE, un obligātajām kvalitātes pārbaudēm, kas ir jāveic, piemēram, liftu vai smago automašīnu ražotājiem. Pat, par atsauci izmantojot obligātos testus lauksaimniecības precēm, nav teikts, ka visi šie testi būtu salīdzināmi ar testiem, kuru nolūks ir izskaust GSE, kā tas izriet no Savienības tiesiskā regulējuma, ar kuru atsevišķiem testiem ir noteikta īpaša finansējuma sistēma, savukārt citiem testiem šīs sistēmas noteikšana ir atstāta dalībvalstu kompetencē.
- 46 Ņemot vērā, ka šī pati sistēma ir piemērojama visiem uzņēmumiem, kam ir jāveic obligātie GSE skrīninga testi, proti, visiem uzņēmumiem, kas atrodas vienādā faktiskā un juridiskā situācijā, šajā gadījumā neesot izpildīts LESD 107. panta 1. punktā noteiktais ar selektivitāti saistītais nosacījums.
- 47 Komisija lūdz šos argumentus noraidīt.

Tiesas vērtējums

- 48 No LESD 107. panta 1. punkta izrietošā selektivitātes prasība ir skaidri jānošķir no ekonomiskās priekšrocības konstatēšanas, jo pēc tam, kad Komisija ir konstatējusi priekšrocības esamību plašā nozīmē, kas tieši vai netieši izriet no attiecīgā pasākuma, tai vēl ir jāpierāda, ka šī priekšrocība konkrēti attiecas uz vienu vai vairākiem uzņēmumiem. Lai to izdarītu, tai it īpaši ir jāpierāda, ka ar attiecīgo pasākumu tiek ieviesta to uzņēmumu diferenciācija, kuri attiecībā uz sasniedzamo mērķi ir

salīdzināmā situācijā. Līdz ar to ir jābūt tā, ka priekšrocība tiek piešķirta selektīvi un ka tās dēļ daži uzņēmumi var nonākt labvēlīgākā situācijā salīdzinājumā ar citiem (skat. spriedumu, 2015. gada 4. jūnijs, Komisija/MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, 59. punkts).

- 49 Tomēr ir jānošķir, vai attiecīgais pasākums ir paredzēts kā vispārīga atbalsta shēma vai kā individuāls atbalsts. Pēdējā minētajā gadījumā ekonomiskās priekšrocības noteikšana principā ļauj prezumēt, ka tai ir selektīvs raksturs. Savukārt, izvērtējot vispārīgo atbalsta shēmu, ir jāidentificē, vai attiecīgais pasākums – neraugoties uz konstatējumu, ka tas sniedz vispārīgu priekšrocību, – ir labvēlīgs tikai noteikta veida uzņēmumiem vai darbības nozarēm (skat. spriedumu, 2015. gada 4. jūnijs, Komisija/MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, 60. punkts).
- 50 Nav šaubu par to, ka šajā gadījumā Beļģijas Karalistes finansējums GSE skrīninga testiem, tā kā tas rada labumu visiem liellopu ražotājiem, kas sedz šo testu izmaksas, ir jāuzskata par vispārīgu sistēmu un tādējādi Komisijai būtu jānosaka, vai šis pasākums, neraugoties uz konstatējumu, ka tas rada vispārīgas priekšrocības, radīja ekskluzīvas priekšrocības atsevišķiem uzņēmumiem vai darbības nozarēm.
- 51 Kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 108. un 110. punkta, Vispārējā tiesa secināja, ka tā tas bija aplūkoto testu finansējuma gadījumā, uzskatot, ka Komisija ir pamatoti konstatējusi, “ka liellopu ražotājiem bija priekšrocības, kas nebija pieejamas citu nozaru uzņēmējiem, jo viņiem pārbaudes, kas tiem bija obligāti jāveic pirms savas produkcijas laišanas tirgū vai tirdzniecības, bija bezmaksas, savukārt citu nozaru uzņēmējiem šādas iespējas nebija, un Beļģijas Karaliste to neapstrīd”.
- 52 Lai gan Beļģijas Karaliste pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav precizējusi, uz kādām “citām nozarēm” tā veic šādu atsauci, jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 110. punktā Vispārējā tiesa šajā saistībā tikai pārņem Komisijas veikto konstatējumu. Beļģijas Karaliste nenorāda, ka Vispārējā tiesa šajā ziņā nebūtu atbildējusi uz argumentu, ar kuru apgalvots, ka pati Komisija neesot precizējusi, uz kādām citām nozarēm tā atsaucās.
- 53 Katrā ziņā no pārsūdzētā sprieduma 110. punktā atgādinātā konstatējuma skaidri izriet, ka liellopu ražotāju situācija netieši, bet skaidri tika salīdzināta ar visiem uzņēmumiem, kuri, tāpat kā šie ražotāji, bija pakļauti pārbaudēm, kas tiem bija obligāti jāveic pirms savu ražojumu laišanas tirgū vai pārdošanas.
- 54 Lai gan Beļģijas Karaliste uzskata, ka šis dažādās nozares neatrodas salīdzināmā situācijā, jo testi, kuru mērķis ir kontrolēt preču, tostarp pārtikas preču, kvalitāti, mainās atkarībā no nozares attiecībā uz to iedabu, mērķi, izmaksām un regularitāti, šāds arguments nav efektīvs, veicot valsts atbalsta kvalifikāciju, kas neattiecas uz pašiem testiem, bet gan uz to finansēšanu, izmantojot valsts resursus, lai samazinātu izmaksas uzņēmumiem, kuriem testi tiek veikti. Netiek apstrīdēts, kā Vispārējā tiesa norāda pārsūdzētā sprieduma 110. punktā, ka Beļģijas Karaliste tajā nav apstrīdējusi, ka liellopu ražotājiem skrīninga testu finansēšanas dēļ ir radusies priekšrocība, kas nebija pieejama citu nozaru uzņēmumiem.
- 55 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, nosprieda, ka Komisija ir pamatoti noteikusi, ka attiecīgais pasākums ir selektīvs LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 56 Līdz ar to otrais pamats ir jānoraida.
- 57 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Tiesāšanās izdevumi

- 58 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.

- 59 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 60 Tā kā Komisija ir prasījusi piespriet Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šis spriedums Beļģijas Karalistei ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) **Beļģijas Karaliste sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]